

คู่มือ

**หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์
วิทยาลัยเชียงราย**

พ.ศ. 2549

คำนำ

วิทยาลัยเชียงรายได้จัดทำคู่มือ หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับอาจารย์วิทยาลัยเชียงรายขึ้น เพื่อเป็นกรอบแนวปฏิบัติสำหรับอาจารย์ทุกท่าน เพราะตระหนักดีว่าในการประกอบอาชีพทุกอาชีพย่อมมีจรรยาบรรณของตนเอง จรรยาบรรณนั้นจะบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ยึดถือว่าเป็นความดีงามที่คนในอาชีพนั้นๆ พึงปฏิบัติตาม หากผู้ใดละเมิดก็อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ตนเอง หมู่คณะ และส่วนรวมได้

ดังนั้น ผู้ปฏิบัติงานทุกสาขาอาชีพ นอกจากจะมีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาของตนแล้ว ยังต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพของตนด้วย ทั้งข้อที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ จึงจะประพฤติดนให้เป็นที่ยอมรับ ยกย่องในศักดิ์ศรีและความสามารถ ซึ่งจะนำมาสู่เกียรติภูมิ ศักดิ์ศรีและเป็นแบบอย่างให้กับนักศึกษา สืบคมต่อไป จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับอาจารย์ทุกท่าน

(ดร.อินทร์ จันท์เจริญ)

อธิการบดีวิทยาลัยเชียงราย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	3
วัตถุประสงค์	4
ความหมายของจรรยาบรรณ	4
คำที่มีความหมายเชื่อมโยงถึงจรรยาบรรณ	4
ความสำคัญของจรรยาบรรณ	5
แนวทางปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์	6
หลักเกณฑ์การปฏิบัติในการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์	8

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ รักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับศรัทธาแก่บุคคลทั้งหลาย ในฐานะผู้ประกอบการวิชาชีพอาจารย์

ความหมายของจรรยาบรรณ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของจรรยาบรรณ (Code of Conduct) หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบการอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

คำที่มีความหมายเชื่อมโยงถึงจรรยาบรรณ

จริยธรรม (Ethics) หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎ หลักเกณฑ์ หรือกฎที่สังคมใช้ตัดสินว่าการกระทำเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดีงาม ความปฏิบัติ และการกระทำใดเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ

คุณธรรม (Virtue) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนในกรอบที่ดีงามและสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้ถูกต้องและเป็นธรรม สอดคล้องกับหลักธรรมและคำสอนของศาสนา สามารถจำแนกความถูกผิดได้ สามารถอบรมสั่งสอนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามมาตรฐานของพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีสติสัมปชัญญะ มีความรับผิดชอบชั่วดี ตามทำนองคลองธรรม มีอุปนิสัยความตั้งใจและเจตนาที่ดีงาม

กฎหมาย (Law) หมายถึง กฎที่วิทยาลัย หรือผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐตราขึ้น หรือที่เกิดขึ้นจากจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือ เพื่อใช้ในการบริหารประเทศ เพื่อให้บุคคลใช้ปฏิบัติตาม หรือเพื่อกำหนดระเบียบแห่งความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล หรือระหว่างรัฐกับบุคคล

ศีลธรรม (Morals) หมายถึง ความประพฤติที่ดีสำหรับบุคคลพึงปฏิบัติ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจรรยาบรรณกับกฎหมาย

กฎหมาย	จรรยาบรรณ
1) เป็นการควบคุมจากภายนอก	1) เป็นการควบคุมจากภายใน
2) เป็นข้อบังคับจากรัฐ	2) เป็นการสมัครใจทำเองด้วยจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในการกระทำที่ถูกต้อง
3) เป็นข้อบังคับขั้นต่ำของสังคม	3) เป็นอุดมคติที่สูงกว่ากฎหมาย
4) เป็นสิ่งที่ต้องมีเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้เป็นตามสภาพบังคับ	4) ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
5) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ภายหลังการกระทำผิด	5) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อป้องกันการกระทำผิด

ความสำคัญของจรรยาบรรณ

จรรยาบรรณมีคุณค่าเป็นพิเศษต่อตนเองและส่วนรวม ดังนี้

- 1) ความสำคัญต่อตนเอง ทำให้บุคคลมีความประพฤติที่ดีงาม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเอื้ออาทรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 2) ความสำคัญต่อส่วนรวม ทำให้เกิดเจตคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สังคมมีระเบียบ มีน้ำใจเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทั้งชีวิตครอบครัวและการทำงาน สังคมพ้นจากการกดขี่ข่มเหงรังแกกัน พ้นจากภัยพิบัติ มีความเจริญพร้อมทั้งด้านวัตถุและจิตใจ สังคมเป็นปกติสุข และร่วมเย็น มีความสงบเรียบร้อยน่าอยู่ น่าทำงาน

แนวทางปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

ข้อ 1 อาจารย์พึงรักและศรัทธาในความเป็นครู พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปทั้งด้านส่วนตัวและการทำงานตลอดจนเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพอาจารย์

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม สอดคล้องกับวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมที่ดีงาม
- 2) ส่งเสริมและผดุงเกียรติแห่งความเป็นอาจารย์
- 3) ครองตนอย่างเหมาะสมในฐานะแม่พิมพ์ของชาติ
- 4) ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของทุกคนทั่วไปโดยเป็นผู้ที่มีความรู้ คู่คุณธรรม นำสังคม
- 5) พุดจาสุภาพและสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นแก่ศิษย์และสังคม

ข้อ 2 อาจารย์พึงอบรมสั่งสอนนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม และส่งเสริมความเจริญทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แก่นักศึกษา

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ โดยวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ
- 2) มีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสม พัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถนำไปปฏิบัติได้สอดคล้องกับความจริง
- 3) พัฒนาความสามารถในกระบวนการเรียนการสอนและการถ่ายทอดความรู้ของตนอย่างสม่ำเสมอ
- 4) สอนนักศึกษาโดยครอบคลุมองค์ความรู้ที่พึงไปประกอบวิชาชีพได้อย่างเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยรวม

- 5) สนับสนุนให้มีวัฒนธรรมในการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาตามความต้องการและศักยภาพของนักศึกษา
- 6) ส่งเสริมและเสนอแนะแนวทางการพัฒนานักศึกษาแต่ละคน ตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของนักศึกษา
- 7) ปฏิบัติต่อนักศึกษาตามหลักกัลยาณมิตร
- 8) ให้เกียรติและปฏิบัติต่อนักศึกษาดำเนินกิจกรรมอย่างเสมอภาค
- 9) เกื้อกูลต่อนักศึกษา และรักษาความลับของนักศึกษา
- 10) ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา
- 11) รักและเมตตาต่อนักศึกษา โดยให้ความเอาใจใส่ ส่งเสริม และให้กำลังใจแก่นักศึกษาโดยเสมอกัน
- 12) ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักศึกษา
- 13) ส่งเสริมการทํากิจกรรมร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษา
- 14) ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะอย่างมีประสิทธิภาพ
- 15) อบรมนักศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญในการทำงานอย่างมีจริยธรรมและการมีความรู้ คุณธรรม นำสังคม

ข้อ 3 อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพของตน

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) มีความซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อนตนเองและต่อผู้อื่น
- 2) ไม่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากผลงานของผู้อื่น หรือของผู้ร่วมงานมาเป็นของตน
- 3) ส่งเสริมความก้าวหน้าของผู้ร่วมงานอย่างสร้างสรรค์ และไม่เล่นพรรคเล่นพวก
- 4) ส่งเสริมให้นักศึกษามีจรรยาบรรณวิชาชีพของตน
- 5) มีความรับผิดชอบและตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- 6) จัดเตรียมการสอน การประเมินผล และตรวจงานที่รับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 4 อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำโดยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดและไม่เลือกปฏิบัติ

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ
- 2) ไม่ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างมีอคติ
- 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

ข้อ 5 อาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

ตลอดเวลา

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) มุ่งมั่นในการพัฒนาศาสตร์ของตนอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ
- 2) ใฝ่รู้ ติดตามวิทยาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต
- 3) ใฝ่หาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และงานในหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบอยู่เสมอ

ข้อ 6 อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่วิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัย

แห่งชาติ

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- 2) ตระหนักถึงข้อตกลงในการทำวิจัยที่ทำไว้ทั้งกับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย หน่วยงานที่ตนสังกัด และต่อจรรยาบรรณวิชาชีพเฉพาะทางของตน
- 3) มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาที่ทำวิจัย
- 4) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิต
- 5) เคารพศักดิ์ศรีและสิทธิความเป็นมนุษย์ ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- 6) มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติ ในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- 7) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ระบุน
- 8) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- 9) รับผิดชอบต่อสังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการที่ได้มาตรฐาน

ข้อ 7 อาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานดุจกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริม และเกื้อกูลผู้ร่วมงาน ชุมชน

และสังคมในทางสร้างสรรค์

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ส่งเสริมวัฒนธรรมการยอมรับฟังความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น เพื่อพัฒนาความรู้ที่ถูกต้อง
- 2) นับถือ ให้เกียรติ ผู้ร่วมงาน
- 3) แลกเปลี่ยนความรู้และให้คำปรึกษาระหว่างเพื่อนร่วมวิชาชีพอย่างสุจริตใจ
- 4) ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นในทางสร้างสรรค์
- 5) แสวงหาและรักษามิตรภาพระหว่างผู้ร่วมงานและผู้ร่วมวิชาชีพ
- 6) ยกย่องและนับถือผู้ที่มีความรู้และความสามารถและประพฤติดี
- 7) เคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น

ข้อ 8 อาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาลัย

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ส่งเสริมและสร้างความสามัคคีในหมู่อาจารย์และนักศึกษาในการประชุม อบรม สัมมนา ทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย
- 2) รักษาชื่อเสียงและประโยชน์ของวิทยาลัย
- 3) ไม่ใช่ชื่อและทรัพยากรของวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือเพื่อหมู่คณะ โดยมีขอบ
- 4) เสียสละและมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงวิทยาลัยให้มีความเจริญก้าวหน้า

ข้อ 9 อาจารย์พึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ

อาจารย์พึงมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) มีจิตวิญญาณในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2) อุทิศตนเพื่อส่วนร่วม
- 3) มีความเอาใจใส่ ห่วงใย อาทร และเกื้อกูลต่อผู้อื่น
- 4) เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาสังคม
- 5) สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ได้มาตรฐาน และสนองต่อความต้องการของประเทศ
- 6) มีจิตสำนึก คิดตาม และเฝ้าระวังสังคมอย่างมีความรับผิดชอบ
- 7) มีการส่งต่องาน และพร้อมที่จะถ่ายทอดวิชาการให้แก่เพื่อนร่วมงาน

หลักเกณฑ์การปฏิบัติในการบังคับใช้จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

กระบวนการพิจารณาดำเนินการ

เมื่อมีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่าอาจารย์ประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือเป็นที่ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะกรรมการหนึ่งประกอบด้วย อาจารย์คนหนึ่งซึ่งได้รับเลือกจากที่ประชุมอาจารย์ของคณะที่อาจารย์ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เป็นประธาน ผู้แทนจากอาจารย์ประจำ และผู้อำนวยการศูนย์นิติการและทรัพย์สินทางปัญญา เป็นกรรมการ รวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 5 คน

คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่สอบสวนและรวบรวมพยาน หลักฐานที่เกี่ยวข้อง และทำความเข้าใจเสนอต่อผู้บังคับบัญชาว่า มีการกระทำผิดจรรยาบรรณเกิดขึ้นหรือไม่ และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่

ในการพิจารณาได้สวนหาข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการอย่างลับ และจะต้องเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสดำเนินการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่

คณะกรรมการต้องดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นและรายงานผลการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาทราบภายใน 30 วันนับแต่ได้รับแต่งตั้ง

หากมีเหตุผลความจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการอาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคก่อนต่อผู้บังคับบัญชา และให้เสนอขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 15 วัน

การดำเนินการเมื่อมีการประพาศิศจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย

เมื่อปรากฏว่าอาจารย์ผู้ใดประพาศิศจรรยาบรรณและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับอาจารย์ผู้นั้นตามข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคล

การดำเนินการเมื่อมีการประพาศิศจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย

เมื่อปรากฏว่าอาจารย์ผู้ใดประพาศิศจรรยาบรรณและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

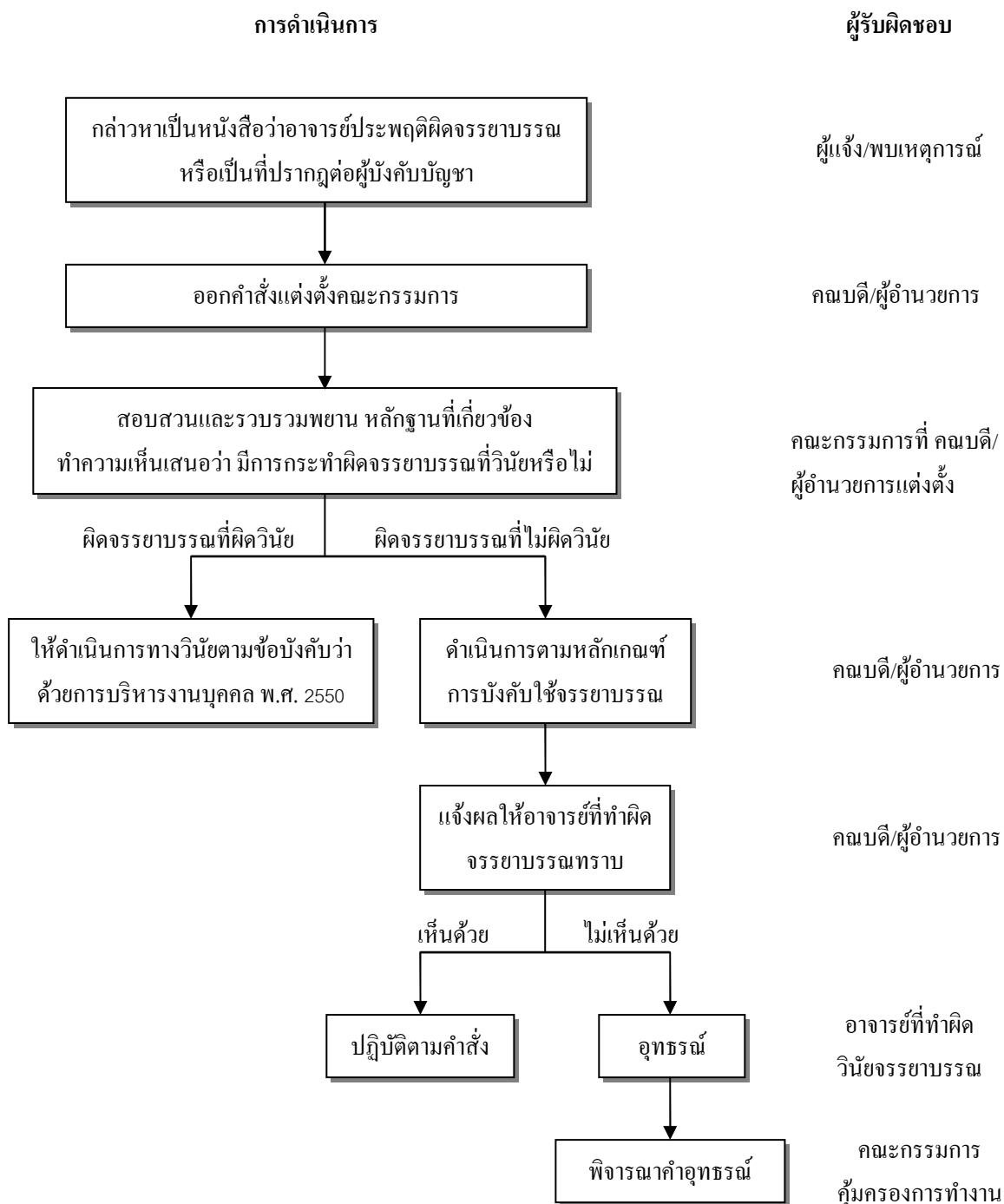
- (1) ในกรณีที่เป็นการประพาศิศจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือนเป็นหนังสือ
- (2) หากยังประพาศิศจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตามข้อ (1) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (3) สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งตาม (2) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และเก็บรวบรวมไว้ในสมุดประวัติประจำตัว หรือเอกสารอื่นที่บันทึกประวัติการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้นั้น

อนึ่ง การไม่ปฏิบัติตามตามคำตักเตือน คำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนข้างต้น ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชา ให้เสนอต่อคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานของวิทยาลัยภายใน 30 วันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

โดยมีระบบและกลไกในการบังคับใช้จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ ดังนี้

ระบบกลไกเมื่อมีการกล่าวหาว่าอาจารย์ประพฤติปฏิบัติผิดจรรยาบรรณ (ในระดับคณะ)

การกำกับดูแลการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

ให้ฝ่ายวิชาการเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ของวิทยาลัย โดยให้คณะ / หน่วยงานจัดการเรียนการสอนรายงานผลการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพประจำปีการศึกษา ภายในเวลา 30 วันนับจากสิ้นปีการศึกษา

เมื่อคณะ / หน่วยงานจัดการเรียนการสอนรายงานผลการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์แล้ว ให้ฝ่ายวิชาการสรุป วิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว เสนอคณะกรรมการวิชาการวิทยาลัยเพื่อพิจารณาว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขจรรยาบรรณ หรือหาแนวทางแก้ไขป้องกันการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่จะมีการแก้ไขจรรยาบรรณวิชาชีพหรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้เสนอร่างที่แก้ไขให้อาจารย์ให้ความเห็น ก่อนเสนอคณะกรรมการวิชาการวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

โดยมีแผนภูมิการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว ดังนี้

การกำกับดูแลการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

